

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σαζόμενα Τῶν παλαιότα-
των Ποιητῶν

Γ Ε Ω Ρ Γ Ι Κ Α,
Β Ο Υ Κ Ο Λ Ι Κ Α, καὶ
Γ Ν Ω Μ Ι Κ Α.

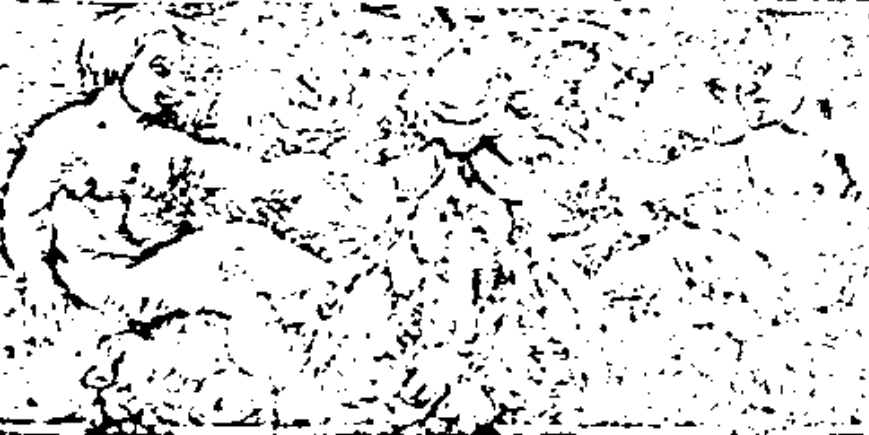
*Venerabilium Auctorum
Georgica, Bucolica, & Gno-
mica poemata quæ super-
sunt.*

Accessit huc editioni

Is. Hortiboni Theocriticarum
Lesionum libellus
Cætera sequentes paginae indi-
cant.

Sumptibus Ioannis de Tournes
Reip. & Academicæ Typographi.

M. DC. XXXIX.

TYPGRAPHVS LECTORI
beneuolo S.

*Ne sis nescius, lector, quod in hac nostra editione, præter
ea quæ in priore habuisti, sit præstitum, paucis rem habe:*

*Primum Græcæ ut quàm emendatissimè ederentur o-
peram studiose dedimus:*

*Deinde in Latina interpretatione multa fecimus me-
liora.*

*Tertiò quædam adiunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, quæ in priori deessent: qua-
dam etiam quæ in nullis reperiretur*

*Musæ quoque poemata & propter elegantiam, & quia
non viciabantur argumentum alienum, edere visum est.*

*Postremò Isaacii Horstboni Lectionem Theocriticarum
libellum addidimus, in quo non Theocriti sæpe aliorum
poetarum loci non pauci quàm emendantur, quàm expli-
cantur.*

**I. GRISPINI de sua editione
dixit.**

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aptè:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA TOTIVS OPERIS PRÆFA- TIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIOREVS defeffum labo-
ribus quid vetat in amœnos non-
nunquam Poëtarum hortos re-
quiefcendi gratia excurrere? Sinè
fuit ea mihi iam dudum in promo-
uendis (quoad potui) literarum ftu-
diis voluntas, ut quum à gravioribus illis, imò pri-
mariis Auribus edendis origi quid fupereffet, fe-
cundariis qui ad humanitatem pertinent impende-
rem. Maximè verò iis qui viciniore origin, ut pla-
te monet in Philebo, minus attractatum fordiem
habent: qui verbis lectis, aptis & illuftribus idem ef-
ficiunt, quod pictores præftant fuis pigmentis can-
doris ac ruboris, & aliis cuiusque generis coloribus
feitè omnino adhibitis & eleganter. Ac quum fupè-
rioribus annis ab Homero Poëtarum principè cor-
ptum effer, nunc alterum ab illo, Hefiodum Afcecum
illi ἐμὴν ἐργον. Theognidem quoque & Phocylidem:
Theocritum aliòsque primarios Poëtas, qui ob ex-
cellentis & exquisitæ fcriptionis dotes vetuftatē
ferre poterunt, profequi non inaneundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet nec impediat
circumgeftantem. Diftinximus quidem eos quæ in

OECONOMIA

tres operibus τῶν σωζομένων: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδυμιογενέσις: tertiam ipsi Theognidi exterisque Γυναικῶσι hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstra- bit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa se cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periculun- dam horum Poëtarum lectionem remoret, aut vere- cundiæ terminos nimia commendatione transi- liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in- que eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratorum fu- ruram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter expressa est, omnibus à regione coniuncta decur- sum etiam brevibus ea annotationibus indicata sint quæ necessaria erant, huiusque enchitridioli modulo potissimum conveniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè communicavit D. Portus, Cretensis, vir Græcè ac- que Latine doctissimus: multa etiam apud B. Mar- cuardum contulit C. Aubertus Triumcuranus, præ- fectum in iis quæ Simmiae Rhodio attribuntur quæ præterquam quòd sunt αἰνίσματα arbitrata veteris Autoris efficta, corruptissima erant. Ioannes Pediafi- mus Theocriti Σύριχα declaratus, quantis dif- ficultatibus afficeretur, antè testificatus est his ver- bis: πρὸς τὸν Θεοκρίτου σύριχα αἰνίσματα μὴ δύσκολα: διὰ τὴν αἰὲν μεταλλάξαντων φύσεων, καὶ διὰ τὸ ἀκροθιγὲς τῶν οὐρανῶν ἰσορῶν ἔχειν, καὶ τὸ ἐλαττωδὲς τῶν σπουδαίων: καὶ ταῦτα μὴ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σπουδαίου ἀπὸ τῆς ἀκροθιγῆς φύσεως. Quæ sanè præfa- tio aequius de Quo, Aliis, ac Securi, ænigmatibus Sim- mæ.

TOTIVS OPERIS.

hæc commentis prædici vsurparique meritò possent. Hæc verò breuibus idcirco non abs te præsumur, ut intelligant studiosi adolescentes, per exiguos quidem dari hos libellos, sed repletos tanta Poetarum veterum gaxa, tum multiplici rerum sententiarumque grauitate ac varietate plenos, ut maiora volumina non solum operatum ex operis difficultate superent, verum etiam utilitatem gratæ compendio (his præsertim temporibus aliqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

POETARVM QVI TRIBVS
distinctis libris, vno tamen *ex deo* comprehen-
duntur, cata-
logus.

I.

GEORGICA HESIODI ASCRAEI, OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum cuius au-
toritas tanta erat ut ipsius carmina tanquam ora-
cula & *ἱερὰ μῦθα* quædam communi sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor . in libro *ἡρωικῶν*
quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere
an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

OECONOMIA

Annotationes in *Εορὰ ἡ Ἥμερα*, Philippo Mel. poetissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiarie descriptio nobis à D. Porto Creteni communicata, plurimum lucis adfert.

I I.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII Eidyllia, apta ad Poëtica principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Heroes*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ I. principio ob oculos posuit,

Tityre in patula recubans, sub tegmine fagi, &c.

V. Vviansemius aliq̃ue hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIE ENODII.

OUV M. Λ Λ Λ S. SECVRIM

Restituit suis metris, enodatiq̃ue exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij.

BIDNISI Smyrnæzi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Ful. Vifini scriptis aucta,

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Lamotio redditum.

I I I.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarenfis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus selectis E. Vineti, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitiæ.

P H O.

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium.

PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V. A-
merpachij aliorumq; observationibus illustrata.

SOLOONIS sententia quæ supersunt,

TYRTÆI varia.

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAVMACHII,

PANTASIDIS,

ORPNEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACHI,

EVENIPARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METURODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & oracu-
la non sine honoris præfatione citant, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion. Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilius cognomento Magnus.

HOS POETAS INSEQUITUR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIO RV M Libellus continens aliorum
quoque Poëtarum sententias: quemadmodum ex
Indice ad calcem illius tertiæ partis apposto con-
stabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index common-
strat.

Finis his, O Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ'

Ερὼ καὶ Λέανδρος.

M V S Æ I D E H E R O -
ne & Leandro poema ele-
gantissimum.

Υ γ . 3

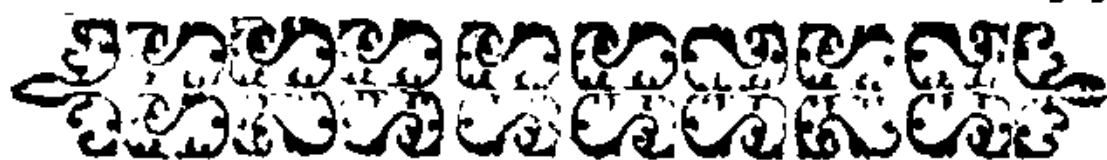
Εἰς Μυσῶνι ὀπιτάριον.

Εὐμόλπῃ φίλον υἱὸν ἔχ' π' ὀδυρομένην ἔδωκε
Μυσῶνι φθιόντων σῶ μ' ὑπὸ τῷ ᾧ ταφῶ.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica gnatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.*

*Señ oim quater fuisse Musaeos à Suida tradatur, v-
nosque ex iis, an alius quispiam hic noster fuerit, inqui-
rendum De eo scripsit in Notis suis ad Laertium Is.
Horrib.*

ΑΛΛΟΣ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ

απουδαμεις δὲ παρὰ τὴν.

ΜΟΥΣΑΙΟΝ ἡ παλαιότατον ποικίλῃ ἡδέ-
λησσε πορρωτάτῃ τῷ τῷ λειστοτέλει, καὶ τῷ σο-
φῶν τοις ἑτέροις αὐτίκα δι' ἐμοῦ ἐντυπυσι-
μοῦς, καὶ ἐξ αὐτὸν ἡδίστον αὐτὰ καὶ λογιστάτην καὶ μαλίσ-
στα καὶ εἰδῆτε τὰ ὅσα τούτῳ τῷ Οὐδισῇ δανειζόμεντα
δαμονίως τῷ ὄντι καὶ οὐδυνῶς, καὶ ὅπως αὐτὸν ἐμμενῶντα ἐν
ταῖς ἑρμῇ καὶ Λεωνόρῃ παρὰ δημολοῖς ὅπως αὐτὸς λαμβάνει
ἐν τῇ τῷ ἐξελιδίῳ ἡ πορρωτάτῃ τοι δότε ἡ τὰ χερμα-
τα ἰν' ἔχω καὶ σὺν τῇ περὶ ζῶντα ἡμῖν πᾶσαι τὰς τῷ ἐλ-
λῶν ἀφίσταται βέλτε, καὶ ὅντι εἰδῶσθε, δώσω ὅτι ἐκ ἔ-
χει ἐν τῷ τοῦ αὐτοῦ χερμάτων πολλῶν. πρὸς τοῖς ἐκ ἀ-
κινδυνῶς ἐμπεραθεῖσι καὶ παύτων μάλιστα ἔπειτα λέγοντι
Δημοσθένει. Δεῖ ἡ χερμάτων, καὶ αὐτὸν τῷ ἑστὶ ὅτι χερ-
μάτων τῷ δέοντων ἡ μὲν φιλοχρηματίας, ἔχων, μαλὶν ἡ
τοῖς τοιῶτοις ἐπεχθροῦ μὲν τῷ τὰ γε εἰρημίας καὶ πειρη-
μάτων αὐτοῦ ἡ δυνάμειν οὐ ποτεῖν αὐτὸν ὑμεῖς μὲν ὑπερδιδόντες
εἰσέαθε, αὐτοὶ ἡ πολλὰ μόχθῳ καὶ δαπάνῃ, πεπονηκότες
διαπλοῦνται, ἑρρίσθη.

MARCI MUSURI CRETENSIS.

Templum erat in Sesto, perhibebant ubi libamenas
 Veneri sustinantes quotannis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspectabat, amaramque contorsit sagittam
 Matris in sacerdotissam, properansque inhaesit
 Hepati Leandri oim puella praecordia statim transfodisse:
 Utrique autem Cupidinis eodem perculsi furore,
 Sui potiti sunt nuptiarumque consciam lucernam
 Clandestinarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multumque prodidit amantis procellis,
 Et eos luce priuavit, priuavit etiam lufibus vinctis.

Eiusdem in Musaeum.

Etiam praecordia inuidia decorum tetigit: nam carminibus
 Laetavit se consecutum Mars praemia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua et umbraverunt opera
 Tenebra falsi, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaeoque mandavit: ille verò canebat amantium
 Furorem decerpenti virginitatis florem.
 Laudetur ergo parnis pannisque marginibus,
 Qua parnis ludens manibus patrum Cupido.

ΜΗ ΑΚΡΟΥ ΜΟΤΣΟΥΡΟΥ ΤΟΥ
ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω αἰὰ Σησὸν, ἀγίνεον ἦχε θυηλάς
Κη πορφυρεῖ σπεύδοντες ἐπίσιον αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὐλῶ ἔρος βάσταζε διοιτεύσαι ᾧ μεμνώεις,
Οὐδέ κ' δειδίλλεσαι πικρὸν δὲ ἴδυναι οἷσόν
Μετ' ὅς ῥ' ἀήτησαν ὅππασιν ἄρχων δὲ ἐπιδάσθαι
Ἡπατι Λειέδροι, κόρας φρένας αἶψα κρήσας.
Ἀμφοτέρω δὲ ἐπόδου, αὐτὰρ πεφορημένοι οἷσιν,
Ἀλλήλων δόποναιτο γέμων ᾧ στυγέσθαι λίχον
Λαθριδίωι δῆξαντο, σιδήρειον ᾧ λελογχάς
Λίμνα πολυπλάγκτης πορύδωι ποδευώτας αἰλάας,
Καὶ σφε φάοις μὲν ἄμερον, ἄμερον ᾧ κ' φιλοτήτων.

Τοῦ εἰς Μυσάγον.

Καὶ φρένας ἀδρήσθαι θεῶν ἔλε' δὴ γδ αἰοδαῖς
Στεῖτο λαχεῖν Ἀρνε μοῦν' ἄφονα πόνων.
Τῷτο κλύων νεμέσσο' ὅτ' ἐὼς ἐπινύοθεν ἔργοις
Ἀχλὺς ἀδλῶ, ἀφύει, τ' ἔχιδει ὕβριν ἔρος.
Μυσάγῳ δὲ ἐπέτελλε ὅδ' ἐκλήϊζε ποδευώτων
Οἷσιν δόπονδ' ἄψαι παρθενίης κάλυκας.
Αἰνεῖδω ᾧ μικρῇσιν ὅππασιν σελίδεσσιν,
Θαυ' ὀλίγαις παίζων χερσὶν ἑργῶν ἔρος.

M V S Æ I D E H E R O N E

& Leandro.

D I C Dea occultorum testem lucernam amorum:
Et nocturnum natalorem per mare uelatarum
nuptiarum:

Et corum tenebrosum, quem non vidit immortalis astra:
Et Sestum & Abydum ubi nuptia nocturna Herus,
Natan: è π que Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Herus nocte nubentis nuptias ornantem nuntiam.
Lucernam amoru simulachrum, quam debuit arbitrio Iu-
piter

Nocturnum post officium ducere ad consortium astrorum,
Ac ipsam app. lusse sponfas-ornantem stellam amorum,
Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,
Nuntiumque seruauit insomnium nuptiarum,
Antequam molestus statos flares inimicus ventus.
Sed esia mihi canenti unum concine si em
Lucerna extincta, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,
Ambabus urbibus unam commisit sagittam,
Iuuenem urens & virginem nomen verò corum
Suanisque Leander erat. & virgo Hero:
Hac quidem Sestum habitabat, ille vero oppidum Abydi,
Ambarum urbium perpulchra stella ambo:
Similes inter se, tu verò si quando illas transi'is,
Quare mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro,
Quare & antiqua marisonum fretum Abydi,

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ

κὶ Λεάνδρον.

ΕΙΠΕ θεὰ κρυφίαν ὀπμάρτυρα λύχρον ἱερό-
ται,

Καὶ νύχρον πλωτῆρα θαλάσσης ποσσιν ἡμυαίων·

Καὶ γάμον ἀχλίσοντα, τὸ δὲ ἴδεν ἄφθιτον ἡώς.

Καὶ Σησὸν κὶ Λεάνδρον, ἵππῃ γὰρ ἐννυχῶν Ἡρώς·

Νηχρόων ἴν τε Λεάνδρον ὁμοῦ κὶ λύχρον ἐκείω,

Λύχρον ἀπαγείλοντα διακτοῖσι λυγροδίτῃς·

Ἡρώς τε κτεγάρῃσι γαυροσπον ἀγέτωσι.

Λύχρον ἱερὸν τὸ ἀγαλματὶ ὠφθαλμοῖσι ζόεις,

Εννυχον μετ' αἰθλοῖσι ἀγνὴν ἐς ἑμὴ γυναικὸν ἄστρον,

Καὶ μὴν ὀπμάρτυρα γαυροσπον ἄστρον ἱερῶν.

Ὅθι πέλα σμυρῶν τὸ ἱερὸν ἀνέω ὀδυνάων·

Ἀγχιλίω δ' ἰφύλαξεν ἀκοιμήτοις ὑμυαίων.

Πρὶν γὰρ ποτὶ προῆσιν ἀκρόμαϊ ἔχθρον ἀήτιω.

Ἀλλ' ἄγε μοι μὲν τοι πῶς ἐξωάειδε τελευτῶν.

Λύχρον σβεννυμένοιο κὶ ἐκλυμένοιο Λεάνδρου.

Σησὸς ἔλω κὶ Λεάνδρου ἐναντίον ἐχέουσι πόντε·

Γείτονες εἰσι πολλοὶ, ἱερὸς δὲ αἰὶα τοῖα πταίνων.

Ἀμφοτέρῃσι πολίεσσιν εἰς ἐξωάεικε οἶσόν.

Ἡδίων φλέξας κὶ παρδένον, ὄνομα δὲ αὐτῇ.

Ἰμερῆς τε Λεάνδρου ἔλω, κὶ παρδένου Ἡρώς.

Ἡ μὲν Σησὸν ἔταισα, ὃ δὲ πολίεσσαν Λεάνδρου,

Ἀμφοτέρων πολίων, ὅτε γαλλίεσσι ἀστέρες ἄμφω.

Ἰκαλοὶ δὴ ἡλόντι, σὺ δ' εἶποτε κείνῃ ὠρήσῃς.

Διζέει μοι πῶς πύργον, ὅπῃ ποτὶ Σηστιάς Ἡρώς.

Ἰστα το λύχρον ἔχουσα, κὶ ἡγμῶνδου Λεάνδρου.

Αἰζέω δὲ ἀέχαις ἀλκήν καὶ παρδένου Λεάνδρου,

Adhuc deflent mortales & amorem Leandri
 Verum unde Leander in Abydo domos habitans,
 Heros ad amorem venit, amore verò deuotus & ipsam
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneris erat sacerdos: cum nuptiarum verò imperita esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabas mare,
 Altera Venus regina, castitate verò & pudore
 Nunquam collictarum commercio usa est mulierum:
 Neque tripudium gratiosum adiuit iuuenilis ætas,
 Liorem evitans invidum mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem inuida sunt feminae)
 Sed semper Cytheræam placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabas libamentis,
 Matre cum celesti flammam tremens pharetram,
 Sed neque sic evitavit ignotas sagittas,
 Iamque Venerem populare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri,
 Cateruatque festinabant ad sacrum diem ire [larum.
 Quosque habitabant mari circumdatorum extrema infu-
 Hi quidem ab Harmonia, hi verò maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppida Cytherorum,
 Non libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam decras tunc festo,
 Non Phrygia incola non vicina cincti Abydi:
 Neque ullus iuuenis amator virginum, certe enim illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium offerre festinant sacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum.
 Verum dea per adum incussit virgo Hero,
 Splendorem gratum emittens facie.
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vero nitentium rubebant circuli genarum,
 Ut rosa ex thecâ bicolor: coris diceres
 Heros ex membris rosarum præctum apparere:
 Colore enim membrorum rubebat: tantis verò [pallor
 Etiam rosa candidam induta tunicam sub tuis splendet
 Masia

Εἰσέτι που κλαίονται μῶρον, καὶ ἔρποντα Λερίδην.
 Ἀλλὰ πέθειν Λερίδην αἰβυδῶδι δώματα ναίων,
 Ηρώϊς ἐς πόθον ἤλθε πόθῳ δὲ ἐνέδησε καὶ αὐτὴν,
 Ηρώϊ μὲν χάριεσσε διυβριφίς αἶμα λοχρόσα.
 Κύπριδ' αὖτε ἰέρεα γάμον δὲ ἀδίδακτ' εἰοῦσα.
 Πύργον δ' οὖν περὶ γένον αἶψά γείτοσι ναῖε θαλάσῃ.
 Ἀλλὰ κύπρις αἶασσε σαρφορρομένη καὶ αἰδοῖ
 Οὐδέ ποτ' ἀγρομήνησι ἐσωμνησε γυναιξίν.
 Οὐδέ χροὸν χάριεσσε μετ' αὐτῇ ἤλικ' ἤβης.
 Μυῖνον ἀλδομορὴν ζηλήμονα δηλυτιχίαν
 (Καὶ γὰρ οὗτο' ἀγλαῖη ζηλήμονις εἰσὶ γυναικίς)
 Ἀλλ' αἰεὶ κυδέρειαι ἰλασκομένη Αφροδίτῃ
 Πολλάκι καὶ ἔρποντα παρηγορίσκει θυγαῖς
 Μητεὶ σὺν ἑσπέρῃ, φλογερὴν ἑρμύσσε φανέρων.
 Ἀλλ' ἔτι ὡς ἀλίσσινε πυρεπτερόντας οἷσσι
 Δὴ γὰρ κυπρίδ' ἠπαυδήμην ἤλθεν ἰορτή,
 Τῷ ἀνὰ Σπυρὸν ἀγοισι ἀδώνιδι καὶ κυδερείῃ.
 Πασυδίῃ δὲ ἰσχυρῶς ἐς ἑσπέρην ἔμπεδον ἰκίωσιν.
 Οὐδὲ ναυπηγέσκον ἀλίσσινε σφύρα νήσων.
 Οἱ μὲν αὖτ' Αἰμονίης, οἱ δὲ εἰνδύης δ' οὖν Κύπρου,
 Οὐδέ γυνή τις ἔμμενεν εἰς πόλιν αἰεὶ κυδέρων.
 Οὐδὲ λίσσινε θυόεντ' εἰς πύργον χροὸν.
 Οὐδέ περὶ πύργον τις εἰλείπετο τῇμ' ἰορτῇ.
 Οὐδὲ φρυγίης ναίεσσι γείτοσι αἶσος Ἀβυδῶν.
 Οὐδέ τις ἠνδύων φιλεπαρθεύει, καὶ γὰρ οὐκ εἶναι
 Αἶν' ὁμωρτήσαντες ὅπῃ φάτις ὄντι ἰορτῇ,
 Οὐδὲ ποτ' ἀθανάτων ἀγρόν σαρφορροισι θυγαῖς.
 Οὐδὲ ἀγρομήνων διαχέλλια παρθενησίαν.
 Ἡ δὲ θεὸς αἰὲν ἐν ἐπὶ χροὸν παρθεύει Ηρώϊ,
 Μαρμαρογλῶ χάριεσσε ἀπαστάς ἐπὶ πύργον περὶ
 Οἶά τε λίσσινε ἐπὶ πύργον σιλήων.
 Ἀκρὰ δὲ χροὸν φοινίσσεται κύκλα παρθεῖν.
 Ως ῥόδον ἐκ καλύκων διδύμωχρον. καὶ τάχα φαίμεν
 Ηρώϊ ἐν μύθῳ ῥόδον λειμῶνα φαίμεν.
 Χροὸν γὰρ μύθῳ ἐρυδαίνετο νησομήνης
 Καὶ ῥόδον λειμῶνα χροὸν ἐν σφύρα λαμπετὴν καύμεν.

Multa verò ex membris gratia fluebant sed antiqui
Treu gratias mentiri sunt esse: aliter verò Heras.
Oculus videns centum gratis pululabat.

Profecto sacerdotem dignam nata est Venus.

Sic ea quidem plurimum antecellens faminas,

Veneru sacerdotissa nona apparebat Venus.

Subit autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir
Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.

Illa autem benefundatam quacumq; per aem vagabatur.

Sequentē mentē habebat & oculo: & praeordia veterum.

Aique aliqui inter iuvenes ammirati sunt. & dixit verbū:

Et Sparien accessi, Lacedaemoni vidi urbem,

Ubi laborem & certamen audimus pulchritudinum:

Talē autē nondum vidi puellam prudentemq; teneramq;.

Fortē Venus habet gratiarum viam iuue um

Intuens defessus sum: satietatem autē non inueni. aspiciendae.

Illico morsar, cubilia ubi consiender m Heras.

Non ego in cælo cupere deus esse,

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem tractare,

Talē mihi Cythæa puellam uxorem praebeas:

Talia iuuenum quisque locutus est. und: que alius

Vulnus calans insanuit. pulchritudine puella:

Gravia passe Leander tu autē ut vidisti inclytam puellam.

Nolebas occulta o sumere mentem stimulu,

Sed ardentibus domitu inopinatio sagittis,

Nolebas vivere perpulchra expe's Heronis:

Simul in oculorum radu cresibat fax amorem:

Et cor se uebat inuictu ignu impetu.

Pulchritudo enim celebra immaculata femina.

Acutior hominibus est veloce sagitta:

Oculus verò via est: ab oculis ictus.

Vulnus delibitur, & in praeordia viri manas.

Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor:

Tremuit quidem corde, pudor verò ipsum tenebat caput.

Obstupuit verò pulchritudinem optimam: amor vero ad-

mit pudorem.

Amantia.

Πολλὰ δ' ἐκ μύθων χάριτες ῥέει· αἱ δὲ παλαιαὶ
 Τρεῖς· χάριτας ψύχεται το περικέναι εἰς δὲ τις Ἡρώς
 Οφθαλμὸς γάλακτος ἔχεται· χάριτες αὖτε περὶ αὐτῆς.
 Ἀπρεκέως ἰστέον ἐπαχθίον· ὁδὸς το Σύντορις.
 Ως ἡ μὲν αὖτε πολλὸν αἰσθύνεται γυναικῶν.
 Κύτωρ δ' αὖτε ἀπὸ πειρα νέν διφναίετο Κύτωρις.
 Δύσεται δὲ κίθων ἀπαλὰς ορένας· ἔδῃ τις αἰδρῶν
 Ηὐν· ὅς ἐρμύεαι· ἔχειν ὁμοδύμιον Ἡρό.
 Ἡ δὲ ἄρα χαλκιδεαδὸν ὅππῃ κτῆνον ἄλκτο.
 Επὶ πύργῳ γόνυ εἶχε· ἡ δὲ ματα, κὶ φρένας αἰδρῶν.
 Καὶ τις αὖτε κίθων ἐπαλὰς κὶ φάτο μῦθον.
 Καὶ σπάρτης ἐπεβλῶ λακεδάμον· ἔδρακεν ἄνυ.
 Ηὐν· ὅς ἐρμύεαι· ἔχειν ὁμοδύμιον Ἡρό.
 Τεῖλε δὲ ἄππῃ ὅππῃ νένυ κεδνῶ· ὅς ἀπαλῶτε.
 Καὶ τὰς Κύτωρ· ἔχῃ χάριτων μίαν ὁπλοτεράων.
 Παπλῶνων ἐμορητα· κερὸν δὲ ἔχ' ὅσον ὅππῃ.
 Αὐτίκα· περὶ αὐτῶν λήγει· ὅππῃ δὲ Ἡρό.
 Οἶκ' αὖτε γὰρ κατ' ὁλομπν ἰομεῖ· ὅς ἐρμύεαι.
 Ηὐν· ὅς ἐρμύεαι· ἔχειν ὁμοδύμιον Ἡρό.
 Εἰ δὲ μὲν ἐπὶ αὐτῶν πλῶ ἰστέον ἀναστέιν.
 Τοῖσι μοι καθεῖκε νένυ αὐτῶν ὅππῃ.
 Τοῖσι μὲν κίθων τις ἐφ' ὅσον· ἀπὸ δὲ αὐτῶν.
 Ελκ' αὖτε ἀπὸ κλέπτον ἐπιμῶατο καλλεῖ· κούρης.
 Αἰνοπαῖδες Λείαδρες· σὺ δὲ ἴος ἴδες· ὁλομπν.
 Οὐκ ἴδεις· κρυφί· ἰσι κατὰ βύχην φείνα· κέντρους.
 Ἀλλὰ πυρεπνδύσοι· ὁλομπν ἀδδκντο οἷσιν.
 Οὐκ ἴδεις· ζωφν περὶ αὐτῶν· ὅππῃ δὲ Ἡρό.
 Σὺ βλεφάρον δὲ ἀκτῆσιν αἰεῖ· ὅππῃ δὲ Ἡρό.
 Καὶ κραδίη πάφλαξεν· αἰκντε πυρὸς ὁρμῇ.
 Κδμ' αὖτε γὰρ περὶ πύργον· ὁλομπν τοῖς γυναικῶν.
 Οἱ δὲ πύργον μερῶσιν· πύργῳ δὲ ὅππῃ.
 Οφθαλμὸς δ' ὁδὸς· ὅππῃ ἀπ' ὁφθαλμοῖς βολάων.
 Ελκ' αὖτε ὁλομπν· ὅππῃ φρένας· ὅππῃ δὲ Ἡρό.
 Εἴλε δὲ μιν τότῃ· ὅππῃ δὲ Ἡρό· ὅππῃ δὲ Ἡρό.
 Επὶ μὲν κρῆσιν· ὅππῃ δὲ μιν εἶχεν· ὅππῃ δὲ Ἡρό.
 Θάμβει δὲ εἶδ' αὖτε· ὅππῃ δὲ ἀπὸ ὁσφισιν αἰδρῶν.

Audacter autem oh amorem impudentiam affectans,
 Tacite pedibus incedebat, & contrastetis puellam:
 Oblique verò intuens dolosos torquebat oculos:
 Nutibus manu in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri.
 Ganisa est ob gratias suas. tacite verò & ipsa
 Sape gratiam suam occultis faciem,
 Nutibus occultis innuens Leandro,
 Et rursus exultat: ille verò intus animo gaudet.
 Quod amorem sensit. & non renuit puella.
 Dum igitur Leander quarebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 Et regione autem apparuit umbrosa heesperus stella.
 Sed ipse audacter atque prope puellam,
 Vt vidit, atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puella,
 Ex imo suspirabat vehementer: illa verò silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Vt verò amata sensit instabiles nutus puella,
 Audacter manu variam traxit vestem.
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autem pedibus sequetur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talémque emisit vocem.
 Fœmineis verbis minans Leandro:
 Hospes, quid insanus quid me infula virginem trahis?
 Alia ito via, mecumque dimitte vestem:
 Iram meorum cuncta locupletum parentum.
 Veneru non te decet dea sacerdotem sollicitare:
 Virginis ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est convenientia virginibus.
 Fœminearum autē Leander ubi audivit furorem minorū,
 Sensit persusum signa virginum
 (Etenim cum iuvenit ut minantur fœmina,
 Venerarum consuetudinem per se nulla sunt minia.
 Virginis autem bene olens boni coloris collum osculatus,
 Tale verbum ait, amari iſtus summo:

Θαρσαλίως δ' ὑπ' ἔρατ' ἀνὰ δειλὴν ἀγαπᾷζων,
 Ἡ' ῥέμα παστὴν ἔβαινε, καὶ αἰτίον ἵστατο κύρην.
 Δόξα δ' ὑπὸ πύδων δολίχας ἐλίγιζεν ἰπώπαις
 Νόμιστον ἄφ' οὐδ' οὐχέ σι φθραπλάζων φρένα κύρην.
 Αὐτὴ δ' ὥς ξυνέηκε ποδὶ δολόετα Λευόδρῳ,
 Χαῖροι ὅπ' ἀγῶλῃσιν ἐν ἡσυχίᾳ ὅ καὶ αὐτὴ
 Πολλὰ κινεῖ μερθέσταιν ἐλὼ ἀπὲρ κούφει ὅπως πῶ
 Νόμισσι λαθριδίοισιν ὑπαγχελεται Λευόδρῳ,
 Καὶ πάλιν αἰτέκλινει. ὁ δ' ἐνδεδιδυμὸν ἰκίθη,
 Ὅπῃ ποδὶν ξυνέηκε καὶ ἐκ ἀπασαίτατο κύρην.
 Οφρα μὲ οὐδ' Λευόδρ' ἰδὲ τὸ λαθριὸν ὥρλω
 Φίγ' ἀνὰ σείλασσι κρατῆεν ἐς δύστην ἡώς.
 Ἐκ φρίκης δ' αἰέφατε βαδύκι' ἱσπερὲς ἀνέφ'
 Αὐτὰρ ὁ Θαρσαλίως μετὰ κίανει ἐγχεύει κύρην,
 Ως ἰδὲ κυανόπτεπλον ὅπῃ τρώσμεται ὀμίχλῳ.
 Ἡ' ῥέμα μὲ θλίβειν ῥοδιδέα δάκτυλα κύρην,
 Βυσσὶν δ' ἐσθλὰ χέζει ἀδέσφατον ἡδὲ σιῶπῃ
 Οἷά τε χρωμὴν ῥοδίῳ ἐξείασσε χεῖρα.
 Ως δ' ἔρατ' ἐπὶ νηὶ χαλίφρονι νόμισται κύρην.
 Θαρσαλίως παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χετρεῖα
 Ἐρατα τιμᾷεντ' ἄγων ὅπ' ἐκείθεν νηὶ.
 Οκνησίως ὅ καὶ πύδων ἰφίστατο παρδένε' Ἡρώ
 Οἷά φ' ἔκ' ἰδέλυσσεν, τοίῳ δ' αἰετὶ χατο φωνίῳ.
 Θηλυτέρους ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λευόδρῳ
 Ζεῖνε, τί μαρτάνεις; τί με δύσμορε παρδένον ἔλκεισι
 Ἀλλ' ὅτε κ' ἐλθὼν ἐμὸν δὲ δόπολει περ χετρεῖα
 Μῶν ἐμὴν δόποιετι πολυκτεταῖον γλυττήρον.
 Κόφριδ' ἔσσι τοῖσι δούης ἱέρων ἀφάσσειν.
 Παρδενικῆς ὅπ' ἐκείθεν ἀρμάχανόν ὅτεν ἐκείθεν
 Τοῖα μὲν ἠπείλκεσιν ἐοικετα παρδενικῆσιν.
 Θυλείης ὅ καὶ Λευόδρ' ἰπὲρ κλύει σῖσρον ἀπειλῆς
 Ἐγὼ περὶ δουρῶν σημεῖα παρδενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἠιδέοισιν ἀπειλείουσι γυναικας,
 Κυφριδίων ὁ δ' ἔσσι αὐτὰρ γέλοί σιν ἀπειλῆς.
 Παρδενικῆς δ' ὅτε δούμην ἰσχυρὸν ἀνέχεται κύρην
 Τῶν μὲν δ' ἐπὶ πύδων βιβλομῶν οἷσσαν.

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
(Non enim terrestribus aequalem voco te mulieribus,
Sed te filiabus Iovis Saturnij assimilato)
Beatum qui te plantavit, & beata qua peperit mater,
Venter, quæ te enituit est. felicissimus: sed preces
Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitatibus:
Veneris ut sacerdos, exerce Veneris opera:
Hæc ades, initiare nuptialibus legitur dea:
Virginem non decet administrare Veneris:
Virginibus Venus non gaudet, si verò volueris
Instituta deæ: veneranda, & ceremonias fidas discere,
Sunt nuptia & lecti: in autem si cumas Venerem,
Mulcentium mentem ama suavem legem amorum:
Tuumque servum me accipe. & si volueris coningem
Quem tibi Cupido venatus est suæ sagittæ affectus:
Sicut auda cum Herculem celer aurivirga Mercurius
Servitum duxit Iardanem ad puellam: Omphalem:
Tibi verò me Venus misit, & non sapiens attulit Mercurius
Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta:
Qua olim Milaniæ amantem fugit lectum,
Virginitatem curans: irata autem Venero,
Quem prius non amavi in cor de posuit toto.
Persuadere & tu cara ne Veneris iram excites.
Sic fatius, persuasit recusanti mentem puella,
Animos amiripem errare faciens verbus.
Virgo autem nuda in terram fixit aspectum,
Pudore rubescens tam abscondens genam.
Et terra trinit ammitatem in vestigia: cum pudore audi
Sape circa humeros suam contraxit vestim.
Persuasionis enim hæc omnia præsentia: virginis autem
Persuasa ad lectum promissio est silentium,
Iam & suavium suscipe stimulum amorum:
Vrebat autem cor dulci igni virgo Hero,
Pulchritudineque suavi rupecebat Leandri.
Dum igitur ad terram habebat inclinatos oculos.
Tunc & Leander amore furente vulis

22

Non defatigabatur videns tenerum collum virginis:
 Serò verò Leandro suauem emisit vocem.
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hospes tuum verbum forsàn & cauentem moneres:
 Quis te variorum verborum decuit viat?
 Hic mihi, quoniam te duxit mecum ad patriam terram?
 Hac autem omnia frustra luctus est quomodo n. vago
 Hospes cum sis & infidus, meo amori miscetur?
 Manifestè non possumus nuptiis legitime coniungi.
 (Non enim meus parentibus placet) si autem voles
 Vt hospes profugus mea in patria manere,
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica coniungit in silentio autem
 Opus, quod perficit aliquis, in trivis audit
 Dic verò, ne cales tuum nomen, & tuam patriam,
 Non enim mecum te lateat: mihi nomen inclytum Hero.
 Turris autem celebris mea domus altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Despensam ante urbem supra profunda littora.
 Vicinum mare habeo iuv'is consiliis parentum.
 Neque me prope vicina sunt cœtanea: neque chœrea
 Inimicum adsunt: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso resonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste calabat genam.
 Rursus puctore affecta, sua autem increpabat dicta.
 Leander autem amoris percussus acuto stimulo,
 Cogitabat quomodo amoris exerceret certamen.
 Virum enim variis consiliis amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur: quibus autem dominat pro
 Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingens artificiosum dixit verbum:
 Virgo tuâ propter amorem, etiâ asperam undam transibit
 Si igni ferueat & innavigabilis erit aqua:
 Non timeo gravem undam tuum adiens eubile,
 Non fremunt resonantem granisoni maris:

Οὐ γάρ μιν εἰσορέων ἀπαλοχρεῶν αὐχένα κείνης·
 Οὐδ' ὅτ' Λεωνόδω γλυκεῖον ἀνείχετο φωνὴν,
 Αἰδοῖς ὕβριν ἱερὸν δ' ὅπως αἴετα πρὸς σὸν·
 Ξεῖν' τοῖς ἐπέσι τάχ' αὖ καὶ πέτρῳ εἶναι·
 Τίς σε πολυπλάγεον ἐπέον ἰδὶδ' ἔξ' ἀλλ' οἷδοις;
 Οἷμαι τίς σ' ἐκείμασιν ἐμὴν εἰς πατρίδα γῆν;
 Ταῦτα δ' πάντα μέτλω φθόγγας· πῶς γὰρ δὴ ἴης;
 Ξεῖν' ἰὼν καὶ ἄπιδ' ἐμὴν φιλότῃτι μιγείης;
 Ἀμφαδὸν ὕδωρ ἄμειδα γάλας ὅτι ἴσι πλάσται·
 Οὐ γὰρ ἰμοῖς τοκέσσιν ἐπύαθεν ὡς δ' ἐθαλήσῃς;
 Ὡς ξεῖν' πολύφοιτ' ἐμὴν εἰς πατρίδα μίμειν,
 Οὐδ' ὡς αἴσας σκοτίεσσιν ὑποκλίπῃν ἀφ' ὀπίθῃ.
 Γλαῦσσι γὰρ αἰνέσων φιλοκέστον· ἐν δ' οἷσιν ἴσιν
 Ἑρμῇ, ἔσθ' ἐπὶ τῇ περὶ τρεῦς ὁδοῖσιν ἀκέρῃ.
 Εἰπὶ δ' ἡμὴν κούφῃς, πρὸν ὄνομα καὶ σέο πάτρυν·
 Οὐ γὰρ ἴμεν σὺ λέληθεν ἑμῶι δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρό·
 Πύργ' ὅτ' ἀμφιβόητ', ἑμὸς δὲ δῆμ' ἔρατορ ἡμῶν,
 Ὡς ἐνὶ ναυτείῃσιν σκαῦ ἀμφιπόλῳ πνέμειν
 Σησιάδ' ὅτ' ὡς πόλιν· ὑπὸ βαδυκυμονας ὄχθας
 Γείτονά ποινον ἔχω συγχαίς βελήσιν τοκήων·
 Οὐδέ μοι ἐχθρὸς ἴασσι· ἐμὴν καὶ ὑδὲ χορείῃ
 Ἠδέσθ' παρίασσι· αἰεὶ δ' αἰὶά τ' ἔκτα καὶ ἡσέ
 Ἐξ δ' ὅς μιν ἑμῶσι· ὅτ' ἐβρέμῃ ἴασσι ἡσέ.
 Ὡς φαρμῇ ῥοδίῳ ὑπὸ φαίει κρύπτεται παρὲν,
 Ἐμπαλιν εἰδομένη σφῆτις δ' ἐπεμύμετο μῦθος.
 Λεωνόδ' ὅτ' περὶ βεβλημένη· ὅξ' ἴ' κέντρεται,
 Φοβέσθ' ὅτ' πῶς κεν ἴσθ' αἰεθ' ἀλβύσσει ἀγῶνα.
 Ἀδρά γὰρ αἰολόμητις ὄρεα βελίεσσιν ἀμαρτύνει,
 Καὶ πάλιν αἰέρος ἴλη· ἀκίεσσιν οἷσι δ' αἰάσσει.
 Αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ, βελήφους δ' ἐπὶ βρετῆσιν,
 Αὐτὸς καὶ ποδῶσι τέ τε χερσὶν ἔλατρε.
 Οὐδ' ὅτ' ἀλαστήσας πολυμήχανοι ἔννεπε μῦθος·
 Παθεῖν σὸν δ' ἴσθ' ὅτ' ἄγειν οἷδ' ἔμαρ ὡρήσας,
 Εἰ πυρὶ πεφλάσσει καὶ ἄπλοιν ἴσεται ὕδωρ.
 Οὐδ' ὅτ' ἐμὸν βαρὺ γούρμα τέλει μεταδύμῃ· ὅτ' ἄλλ' ἴσθ',
 ὅτ' ἐμὸν ἡχίοντα βαρυγδ' ἔπειο δαλάσσης·

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longè enim
 Contrariam vitem habeo oppidum Abydi:
 Tantùm mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 E regione ostende per tenebras, ut intuear
 Sim nauis amoris habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem totum,
 Nec asperum oronem, ac immadidam traditionem curarum,
 Patris obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed chara ecce perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant, & statim animam perdam,
 Lychnum mea via luciferum ducem,
 Si verè au:em vo meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander bene compita coniunx Heras.
 Sic quidem clandestinis nuptiis constinebant miseris
 Et nocturnam amicitiam & nuntium nuptiarum,
 Lucernas testimonium pacti sunt seruare:
 Illa quidē lucem extendere, hic au: ē undas longas trāstres,
 Pernotiones autem exequi vigilum nuptiarum,
 A seorsum separati sunt necessitate:
 Hæc quidem suam ad turrim, hic autem obscurā per noctē
 Ne quid erraret iacens signa turris,
 Navigabat prorsus fundamētū ad latum oppidū Abydi.
 Totamq; noctem coniugum clandestinis desiderantibus aris
 Sæpe optarant venire cuiusculum ornatum noctem. [ama,
 Iam atrata cucurrit noctis caligo,
 Viri somnum afferens, & non amanti Leandra:
 Sed multifremi apud litora maris
 Nuntiam expectabat lucentium nuptiarum,
 Testimonium lucerna lugubri expectans,
 Lædique clandestinis procul spectantem nuntium.
 Ut verò vidit nigra obscuram noctu caliginem,
 Hero lucernam ostendit: accensa viri lucerna
 Animum Cupido excussit festinantem Leandra:
 Lucerna ardente, coardebatur: à verò mari
 Insanarum undarum multifonum frimum audire.

Ἀλλ' αἰεὶ καὶ νύκτα φορβόμενον ὕχρος ἀκούσῃς
 Νηξομαχέσσοντι ἀγάρῃον ὕχ' ἐκείνου γδ
 Αἰτία σείο πάλιν ὅτ' ἔχω πολέεσσαν Ἀβύδου.
 Μειλὼν ἰμεῖ ἴτα λύχρον ὅτ' ἠλιδάτω σείο πύργου
 Ἐκ τῶν αἰσῶν αἰσῶν καὶ κλέφας ὄφρα τοήσας
 Εἰσομαχέσσοντι ἔχων σείδεν ἀσέβητα λύχρον
 Καί μιν ὀππιδύων, καὶ ὕψομα δυνάτα βοώτιν.
 Οὐδρασιὼν ὠρεῖται καὶ ἀβέχρον ὀλκὸν ἀμείβεσθαι
 Πατείδ' αἰτιπύργιο ποτὶ γλυκύν δρμον ἰκόνειν.
 Ἀλλ' αἰεὶ μεφύλαξο βαρυπτείντας ἀήτας,
 Μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω.
 Λύχρον ἰμοῖ βιότοιο φασφίρειν ἀγρυπνῶν.
 Εἰ ἴτεον δ' ἐδέλεις ἰμὸν αὐτοῦ καὶ σὺ δυνάμει,
 Οὐδρασιὼν καὶ Λείανδρον, ἐὺ σέο καὶ πῶσις Ἡρώ.
 Ος οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις σιωπῶντο μετ' αὐτῶν,
 Καὶ τυχίλῳ φιλότῃ καὶ ἀγχιλίῳ ὑμνῶν.
 Λύχρον ματρυείῃσι ὀπισθῶτα το φυλάξῃν.
 Ἡ μὲν φάσκει τανύειν, ὃ καὶ ματα μακρὰ τῶν αἰσῶν.
 Παννυχίδας δ' ἀνύστωτες ἀκοιμήτων ὑμνῶν.
 Ἀλλήλων ἀέκοιτες ἐκ σφίδωνται ἀέγχεα,
 Ἡ μὲν ἰὸν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ἰρφαίλῳ αἰεὶ νύκτα,
 Μή τι ὥσθ' ἀπλάζοιτο, βδελύων σημεῖα πύργου,
 Πλῆρες βαθυκρήνην ὅτ' ἔβρεα δῆμον Ἀβύδου,
 Παννυχίδας δ' ὄφρα κρυφίως ποδῶντες αἰεθλοῖς,
 Πολλὰ κινῶν ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλιν ἔρφιν.
 Ἡ δὲ κυανόπεπλος αἰεθλοῦς τυετο ὀμίχλῃ
 Ἀνδράσι, ὕπνου ἄγρυπτα καὶ ὃ ποδῶντι Λεαίδρῃ.
 Ἀλλ' αἰεὶ πολυφλοίσβον παρ' ἠϊόνισσι θαλάσσης
 Ἀγχιλίῳ αἰεθλοῦ φαεινὸν ὑμνῶν.
 Ματρυείῃ λύχρον πολυκλαῖστον ὀδυνῶν,
 Εὐνῆς τε κρυφίως σιλεπῶσι ἀγχιλιώτιν.
 Ως δ' ἴδε κυανὴς λιποφειγία νυκτὸς ἐμύχλῳ
 Ἡρώ λόχον ἔφαιεν αἰεθλοῦ ὃ λύχρον
 Θυμὸν πρὸς ὀφλῆν ἐπειρομένην Λεαίδρῃ.
 Λύχρον χαρομήνῃ σιλεπῶσι, παρ' ὃ θαλάσσης
 Ματρυείῃ ὀδυνῶσι πολυκλαῖστον ὀδυνῶν.

Tremebat quidem primum: postea autē audaciā atollens,
 Talibus allequebatur consolans mentem verbis:
 Graui amor & mare implacabile, sed mari
 Est aqua; verum amoris me urit inestus ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem, cur fluctus curas?
 Ignoras quod Venus nata est ē mari,
 Et demittitur Ponto, & nostris doloribus?
 Sic facta membra amabilia exiit vestem,
 Ambabus manibus suoque astringit capiti.
 Littorēque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendentēque festinabat serper aduersus lucernam:
 Ipse remex ipse classis, ipse sibi navis,
 Hero autem alta lucifera super turri
 Præciosis auris undecunque spiraret ventus,
 Vestis saepe lucernam tegebat, donec Sesi
 Multum fatigatus Leander iuit ad portuosum litus,
 Et ipsum suam ad turrim subiecit: ex ianua verò
 Sponsam anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capilli guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit sponsam ornantē ad penetralia virginalis cubiculi,
 Et corpus totum absterxit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem altè stratis in lectū
 Sponsam circumfusa blanda emisit verba:
 Sponsē multum laborasti, quæ non passus est sponsus alim.
 Sponsus multum laborasti: satis tibi est salsa aqua.
 Fœtorque piscosus frementis maris,
 Huc tuos sudores meis impone finibus.
 Sic illa hæc locuta est, ille verò statim soluit Zonam,
 Et leges inierunt beneuola Veneris,
 Erant nuptia, sed sine choris: erat lectum, sed sine hymnis:
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit poëta:
 Non tadarum illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenæum cantauit pater, & veneranda mater:

Ἐκείμην τὸ πρῶτον ἐπὶ τῇ θάλασσᾳ αἰεὶ
 τοῖσι πρὸς ἡμᾶς παρηγορέων φρενας μύθοις·
 Δεῖνός ἐστι καὶ πόντος ἀμείλιχος· διγὰ θαλάσσης
 ἔστι ὕδωρ· τὸ δὲ ἔροισι ἐμὴ φλέψι ἐνδύμυχον πῦρ·
 Λαζέο πῦρ κραδίη μὴ δειδίδει νήχυντον ὕδωρ.
 Δδύρωμι εἰς φιλότητα τί δὴ ῥοδίαν ἀλιγίζεις;
 Ἀγνώσεις, ἵππῃ Κύπρις δότοσπορος ὅτι θαλάσσης
 καὶ κρατέει πάντοιο καὶ ἡμετέρων ὁ δῶκεων;
 Ὡς εἰπὼν μῆτιν ἔρατῃ ἀπεδύσατο πτόλιν.
 Ἀμφότεραι παλάμησιν ἔωδ' ἔσφιγγε καρδίαν·
 Ἦσαν δὲ ἔξωρτο· δῖμος δὲ ἔρριψε θαλάσσην·
 Ἀσμπορῶν δὲ ἔσπευδεν αἰεὶ κρατερὰν τῖα λύχνην·
 αὐτὸς ἰὼν ἱέρειος, ῥαυτὸς ὅλῃ, αὐτόματ' ἔκλει.
 Ἦρόν δὲ ἡλκῆα πλοῖον φαισφόρος ὑψέει πύργον,
 Ἀθυγαλέης αὐραίσιν ὅθεν πτόλιν ἔκλει.
 Φαίει πολλάκι λύχνην ἐπίσκηπεν· εἰτόκε Σησὺν
 Πολλὰ καμῶν Λεῖανδρον· ἔβη ποτὶ νηύλοχον ἀκτῶν,
 καὶ μιν ἰὼν ποτὶ πύργον αἰετῶν· ἐν δὲ θυράων
 Νυμφίον ἀδύμενοντα φειπύξατα σιωπῇ.
 Ἀφροκόμοι ῥα δαίμωντας ἵππῃ στείροντα θαλάσσης
 Ἠγάγε νυμφόκομοιο μυχίς ὅτι παρδενιῶν·
 καὶ χεῖρα παῖτα καίθη· ἔδιδε δ' ἔχειν ἱλαίαν.
 Εὐδμοῖ, ῥοδίαν· καὶ δῖον πλοῖον ἔσβειν ὁδμῶν
 Εἰσὶ πῇ δὲ ἀδύμενοντα βαθυερότοις ἐν λείαντι
 Νυμφίον ἀμριχθῆσαι φιλώρεας ἐννεπὶ μύθους·
 Νυμφίος πολλὰ μολήσας, καὶ μὴ παῖδε νυμφίον·
 Νυμφίος πολλὰ μολήσας, δῖος νύτοι ἀρῶν ὕδωρ.
 Ὀδμῆτ' ἱερύεσσα βρυγδ' ἔποιον θαλάσσης,
 Ἀδύρω τῶν ἱερύεσσας ἐμοῖς ἐνὶ κέρτεσσι κόλποις·
 Ὡς ἡμᾶς ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μέγιστον·
 καὶ δεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστοῖς κυδερείας·
 Ἦν γὰρ αὖθις ἀλλ' ἀγρόθυτον· ἔκλει δὲ ἀλλ' ἀπὸ ὑμῶν.
 Οὐ ζυγίω ἱερύεσσας ἐπὶ βυθὸς ἔμμενεν αἰδῶς,
 Οὐδ' ἄδων ἡσραπτε σίλας θαλαμηπέλον θυλῶν,
 Οὐδὲ ποιοσκάθμα τίς ἐπεσκίρτησεν χορείη.
 Οὐχ ὑμῶν αἰεὶ πατὴρ καὶ πύττια μέτρον.

Sed lectum sternens perscipientibus nuptias in horâ
 Silentium thalamum fixit sponsam verò ornans caligo.
 Et nuptiæ erant longè à canentis hymenæis.
 Nox quidem erat illi nuptiarum ornatrix. nunquam aurora
 Sponsam vidit Leandrum valde notum in lecto.
 Navigabat autè è regione positi rursus ad populū Abydi,
 Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos.
 Ast Hero longa induta veste fusa latens parentes,
 Virgo diuina, nocturna mulier: utrique autem
 Sape optarunt descendere ad occasum auroram.
 Sic hi quidem amoris abscondentes vim,
 Occulta delectabantur inter se Venere.
 Sed paruum vixerunt in tempus, neque diu
 Inuicem potiti sunt multumagis nuptiis.
 Sed quando pruinosa venit hyemæ hora,
 Horrendas commouens multarum voriginum procillas,
 Profunditatèsque infirmas & madida fundamenta maris,
 Hyemales spirantes verberabant venti:
 Nimbo percutientes totum mare: vapulante autem
 Iam nauem nigram fregit in duas partes terra.
 Hyemale & infidum effugiens mare nauta.
 Sed non hyemalis te timor coorcebat mare
 Fortansime Leander: nauticus sed te turris
 Consuetam significans lucem nuptiarum
 Eurentia te impu. it securum mare,
 Crudeli & perfida: debebas autem infelix Hero
 Hyeme instante manere sine Leandro,
 Non amplius accedens breui tempora stellam lecticum:
 Sed amor & satum cocebat. allecta autem
 Parcarum ostendebat, non amplius facem amorum.
 Nox erat, cum maximè spirantes ventos
 Hyemalibus flatibus iaculantes venti
 Collecti irruunt in litus mare,
 Tunc Leander consuetæ spe sponsa,
 Valde sonanti ferebatur mare in dorso.
 Iam ab unda, unda voluebatur, accumulabatur verò aqua,
 Finis

Αλλὰ λέχῃ σφρίσασα πλεοσιγάμοισιν ἐν ᾠραῖς
 Σιγῇ πασὸν ἱππῆσιν ἐνυμφόκομῃσι δι' ὁμίλῃν.
 Καὶ γὰρ μὲν ἀπαύδουσαν αἰδομένην ὑμνῶσιν·
 Νυξ μὲν ἔτι κείνησι γάμος ὅλῃ· καὶ δὲ ποτ' ἤ τις
 Νυμφίον εἶδε Λεωνόρον ἀργυρώτοις ἐν λίκτροις.
 Νήχετο δὲ αἰτιπόροισι παλιν ποτὶ δῆμον Ἀδύδου,
 Ἐντυχίων ἀκέρητ' ἐπὶ πλείων ὑμνῶσιν·
 Ἦρόν δ' ἐλκασίπυπλ' εἰς λήδου πατεκῆας,
 Παρδοί' ἡματιή, τυχήν γε καὶ ἀμφότεροι ᾗ
 Πολλὰ κίς ἤρῃσαν το κατελθέμεν εἰς δύσιν ἡῶ.
 Ὡς οἱ μὲν φιλέτητ' ὑποκλέποντες αἰάγκῃν,
 Κρυπτάδην τέρποντο μετ' ἀμύλων κυδομένη.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ὅππ' ἔχον, καὶ δὲ ὅππ' ἔμελλον
 Ἀχρὺ πῦρ δότιαντο πολυπλάγτων ὑμνῶσιν.
 Ἀλλ' ὅτε παχέεντ' ἐπὶ λυθε χεῖματ' ὥρη,
 Φριγῆας δονέουσα πολυσφοδρήγας αἰέλας,
 Βίνθηα δὲ ἀσκήκτα καὶ ὕψα δεινὰ θαλάσσης
 Χεμίροι πλείοντες αἰετοὺς ἐλίζον ἀήται,
 Αἰεταὶ μασιζόντες ὅλῃ δὲ αὖ τυπυμένης ᾗ,
 Ἦδη νῆα μὲν καὶ ἀπικλασὶ διχθᾶδι χέρσας
 Χεμερίων καὶ ἄπιδον δῆυσκ' ἔζον δὲ αὖ αὐτῆς.
 Ἀλλ' ὅτε χεμερίης σὺν ὅλῃ κατέρυκε θαλάσσης
 Καρτερίδου Λεωνόρου διακτορὴν δὲ σελύχου
 Ἦθάδε σημαίνουσα θαισφροίῃ ὑμνῶσιν.
 Μαινόμενης ὡτρυνεὶ ἀφειδήσαντα θαλάσσης
 Νηλεΐης καὶ ἄπιδ' ὅφρα ᾗ δύσμορος Ἦρόν
 Χεῖματ' ἐπὶ τρυφῇ μύειν ἀπαύδουσαν Λεωνόρου.
 Μηκίτ' αἰσπιδόρην μετὰ ἑρμῇ ἀστὶρα λίκτρον.
 Ἀλλὰ ποδ' ὅτε καὶ ἑρμῇ βιήσασα πειρομένη ᾗ
 Μειοχίων αἰεταὶ καὶ ἑρμῇ θαλόν ἐροῦτων.
 Νυξ μὲν ὅτε μέγιστα βαρυπλείοντες ἀήται,
 Χεμερίης πνυῖσιν ἀγοιτίζοντες ἀήται
 Ἀπρόον ἐμπίπλοισιν ὅππ' ἔχοντι θαλάσσης·
 Δὴ τότε Λεωνόρος ἄφ' ἱθιμῶν ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκελεύων πεφάρητο θαλασσογῆν ὅππ' ἔχοντων.
 Ἦδη καὶ μακρὸν καλὸν δέτε· σύγχυτο δὲ ὕδωρ

*Ætheri miscbatur mare: concitata est undique terra,
 Pugnantis voces. Zephyros autē contra spirabat eurus,
 Et notus in boream magnas immisit minas:
 Et frager suis inmutabilis valdisfremi mare,
 Gravia autem passus Leander implacabilibus gurgitibus,
 Sape quidem precabatur equoream Venerem:
 Sape autem & ipsum regem Neptunum maris.
 Atitha non boream immemorem, relinquit nympha.
 Sed ei nullus auxiliatus est: amor autē non coërcuit fata.
 Undique autem accumulatis malis obvio fluctus impetu
 Contritus ferebatur: pedum autem eius defecit vigor.
 Et vis fuit immobilis inquietarum manuum.
 Multa autem spontanea effusio fuebatur in guttur.
 Et potum inuisilem impetnosi potavit mare.
 Et iam lucernam infidam extinxit amarus vinus.
 Et animam & amorem defendi Leandri.
 Cum adhuc autem dirigeret iter vigilibus oculis,
 Stabat fluctuans misera curia.
 Venit autem aurora & non vidit sponsum Hero.
 Circumquaque oculum dirigebat in lata dorsa maris,
 Sicubi videret errantem suum maritum
 Lucernā extinctā apud fundamentum iurri
 Dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum.
 Variam scindens circa pectora tunicam,
 Cum strepitu praeceps ab alta deturbata est iurri.
 Atque Hero mortua est ob mortuum maritum:
 Suique potiti sunt & in ultima pernoct.*

F I N I S.

Αἰδέετο μίσγεται πόντῳ· αἰέχεται παῖτεθεν ἡ γῆ,
 Μαγνησύνων αἵμων· ζεῦρος δ' αἰτίπνευσι θύρεσσιν·
 Καὶ νότῳ ἐς βορείῳ μεγάλας ἐφίηκεν ἀπειλάς.
 Καὶ κτύπῳ ὠκείας ἐρυσμαρχοῖο θαλάσσης,
 Αἰνοπαθῆς ὅς Λεάνδρῳ ἀκηλήτοισι οὐκ εἴδαις
 Πολλάκι μὲν λιταῖδυσσι θαλασσογύῳ ἀφροδίτῳ.
 Πολλάκι δ' αὐτὸν αἶακτα προσδιδάνα θαλάσσης.
 Ατθίδ' ὅς ἐβρίβῳ ἀμύμονα χάλιντε νύμφης·
 Ἀλλὰ εἰ ἔπερ ἀνήγμ' ἔρος δ' ἐκ ἤρκισι μοίρεσσιν.
 Παῖτεθι δ' ἀγροῦν ἐς δυσητὲρ κύματ' ὁρμῇ
 Θρυπτοῦν πεφόρητο ποδῶν δ' οἱ ἄκλασεν ὁρμῇ
 Καὶ δένῳ ὠκείων ἀκοιμήτων παλαμῶν·
 Πολλὰ δ' αὐτόματ' ὅς χύσις ὕδατ' ἔρρεε λαίμαρ·
 Καὶ ποτὸν ἀχρήστον ὁμαρυγὰς πῖεν δῆμις,
 Καὶ δὴ λυγρὸν ἄπνοι ἀπὸσβεσι πικρὸς ἀήτης,
 Καὶ ψυχρὸν κ' ἔροσε πολυκλαύτοιο Λεάνδρου.
 Εἰσὶ τι δ' ἰδυόντ' ὅτι ἀγροῦνοισιν ὅπως παῖς.
 Ἰστατο κυρδύνεσσι πολυκλαύτοις μερίμναις·
 Ηλυθε δ' ἡεργύρεσσιν ἐκ ἰδὲ νυμφίον Ηρώ.
 Παῖτεθι δ' ὁρμῇ τίταρσεν ὅτι θύρεσσιν αἰακτα θαλάσσης·
 Εἴπου ἑσταθρὸς σφιν ἀλάμνον ἐν ὠδρακοίτῳ.
 Λύγρ' ὅς ἐβρίβῳ ὠδρῇ κικλῖδα ὅς πύργου
 Θρυπτοῦν σπινάδεσσιν ὅτι ἰδρακα νικρὸν ἀκοίτῳ
 Δαιδάλεον ῥήξασα πρὸς στήθεσσι χεῖρ' ἔβα,
 Ροιζηδὲν πρεσβύτῳ ἀπ' ἡλικίας πῖσι πύργου
 Καδδ' Ηρώ τέθνηκε ἐπ' ὀλυμπίῳ ὠδρακοίτῳ.
 Ἀλλήλων δ' ὁπότεναιτο κ' ἐπυμνάτω ὠδ' ὀλέθρου.

Ἰστοὶ ναυδα.) Fortasse scribendum δῆις τε φίων σφύρεται νύ-
 σων. non αλίσρ. videretur illa voce non semel Notus. If-
 Hort.

κ' μὲν ὁπότε.) Legendum est ἰψὲ δυνόντα βοάτῳ. G.
 Cant.

ἡ ζυγίῳ ἐπὶ τῷ.) Legendum Ηρῳ, ut est in ms. Ger. Fal-
 kenburgius.